

НАПЯРЭДАДНІ ВЯСНЫ-96...

“Сёньня толькі праз пошук новых нестандартных падыходаў для рэалізацыі нацыянальнай ідэі, праз далучэньне новых людзей і праз метадычную і самаахвярную працу кожнага сябра ды прыхільніка БНФ мы можам разьлічваць на посьпех.

Скончыўся час, калі можна было спадзявацца, што аб’ектыўныя працэсы кананьня камуністычнае сістэмы прынясуць нашай Бацькаўшчыне незалежнасьць і дэмакратыю, вырашыўшы ўсе нутраныя праблемы беларускага грамадства, абумоўленыя перш за ўсё наступствам 200-гадовай акупіцыі.

Цяпер у неспрыяльных умовах хістаньня грамадства ўсёе Усходняе Эўропы ўлева, нам трэба ствараць грамадзянскую апазіцыю прамаскоўскім і пракамуністычным сілам, якія маюць уладу на Беларусі ды прагнуць рэваншу на абшарах усяго былога Савецкага Саюзу.”

Вячаслаў Сіўчык.

Бюлетэнь

МГА БНФ “Адраджэньне”
№1, Студзень, 1996 год

У НАШЫМ НУМАРЫ:

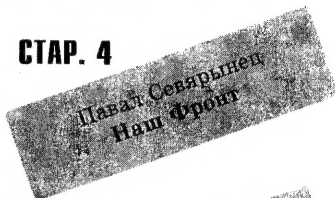
СТАР. 3

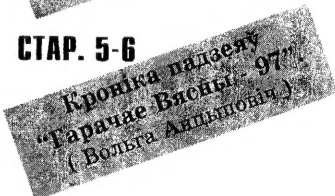
*Яўген
Скожка*

Барані Беларусь,
якую
даў табе Бог!

СТАР. 4

СТАР. 5-6

Будзь разам з намі!

С. Сокалаў-Волош

ФРОНТ, ФРОНТ, ФРОНТ...

Радзіма, сьветлы вобраз твой —
Нязменны наш маяк.
Хай цемра ладзіць нам канвой.
Я добра бачу, як
Працяг суседняга пляча
Жыве ў маім плячы.
І людажэрам-крумкачам
Нас не перамагчы.

Фронт, Фронт, Фронт,
Ён мае і тваё абуджэньне,
Ён народу майго Адраджэньне,
Фронт, Фронт, Фронт.

Там сталініст, там бюракрат —
Рабы старых ідэй,
Яны рыхтуюць штурматрад —
Вандэю ўсіх вандэй.
Яны даюць народу бой:
Ярлык, дубінка, газ, —
І не валодаюць сабой,
Пачуўшы нас адказ:

Фронт, Фронт, Фронт,
Ён мае і тваё абуджэньне,
Ён народу майго Адраджэньне,
Фронт, Фронт, Фронт.

Я цьвёрда веру ў свой народ,
Абуджаны ад сну.
Вясны адчуўшы надыход,
Вітае ён вясну.
Якія б беды ні былі,
Запомні добра ты:
Каб жыць і выжыць на зямлі —
У Фронт яднай шыхты!

Фронт, Фронт, Фронт,
Ён мае і тваё абуджэньне,
Ён народу майго Адраджэньне,
Фронт, Фронт, Фронт.

Напярэдадні:

Вадзім Лабковіч

Аляксей Шыдлоўскі

☼ Яшчэ ў канцы жніўня ў Стоўбцах былі затрыманыя два актывісты “Маладога Фронту”, васемнаццацігадовы Аляксей Шыдлоўскі і шаснаццацігадовы Вадзім Лабковіч. Хлопцаў абвінавачваюць у тым, што яны ў ноч з другога на трэцяга жніўня размялявалі стаўбцоўскія асяродкі крамольнымі надпісамі, на асобных будынках разьвесілі нацыянальныя бел-чырвона-белыя сьцягі, на гарвыканкаме быццам бы зьнялі чырвона-зялёны сьцяг і парвалі яго (на даху гарвыканкамаку нібыта былі знойдзены ягоныя кавалкі). Аляксей і Вадзім абвінавачваюцца па двух артыкулах: 186-м (зьдзек зь дзяржаўных сімвалаў) і 201-м (злоснае хуліганства). У першы ж дзень затрыманьня Вадзім абвясціў галадоўку. Каля двух тыдняў іх трымалі ў Стаўбцоўскім СІЗО, а колькі дзён таму перавезьлі ў Жодзіна. Аляксей таксама абвясціў галадоўку, пасля таго, як іх перавезьлі туды. Маці Вадзіма дагэтуль не атрымала дазволу на сустрэчу з сынам, ледзьве знайшлі адваката, які будзе абараняць яго. Па словах следчага, зь якім сустракалася маці Вадзіма, ён бы адпусціў хлопцаў даўно, але зь Менску прыйшоў загад. Трымаць.

☼ 10 верасьня а 6-й гадзіне раніцы быў падарваны будынак, дзе месцяцца суды Савецкага ды Менскага раёнаў. Выбух быў моцны, пра што сьведчыць прорва дзіямэтрам у паўтары мэтры першага паверху. На было, таму ніхто не пацярпеў. вядома, што адказнасьць за “Беларускае Вывольнае ўжо мае на сваім рахунку абстрэл расейскай амбасады. “СВАБОДЫ” прыйшоў ліст, у бярэ на сябе адказнасьць за “Новый порядок” патрабуе Паўла Шарамета з турмы, просіць прабачэньня за позьняе паведамленьне, бо толькі ўчора (20 верасьня) прадстаўнік гэтай арганізацыі выехаў зь Беларусі.

☼ 14 верасьня ва ўправе БНФ “Адраджэньне” адбылася устаноўчая канфэрэнцыя Беларускага Жаночага Руху “Адраджэньне Айчыны”, у якой удзельнічала больш за 50 дэлегатаў з усіх рэгіёнаў Беларусі. Старшынёй Руху была абраная Таццяна Ваніна. Шляхам галасаваньня абраная Управа у складзе 21 чалавека. У перспэктыве БЖР “Адраджэньне Айчыны” стане структурнай адзінкай БНФ “Адраджэньне”.

☼ 15 верасьня а 10-й гадзіне раніцы быў арыштаваны намесьнік старшыні БНФ “Адраджэньне”, адзін з заяўнікаў акцыі 27 ліпеня Юрась Беленькі. Арыштавалі яго ў будынку Савецкага аддзяленьня БелПрамБудБанка, куды ён прыехаў па справах разам з жонкай. У памяшканьне ўварваліся некалькі міліцыянтаў і на вачах у прысутных, пагражаючы аўтаматамі, зашчыкнулі на ахвяры кайданы й пасадзілі ў машыну. Яго завезьлі ў Савецкі РАУС, дзе трымалі колькі гадзінаў, але калі даведаліся, што для спадара Беленькага, як для былога дэпутата, дзейнічае імунітэт недатыкальнасьці, адпусцілі. 19 верасьня міліцыянты заявіліся дахаты да Юрася і сілай адвезьлі спачатку ў РАУС, пасля ў суд Савецкага раёну, дзе в.а. судзьдзі А. Ганчарык прысудзіў сп.Беленькаму 10 сутак. Юрасю не дазволілі скарыстацца паслугамі свайго адваката, судзьдзя не пажадаў выклікаць сьведак.

Падрыхтаваў Цімафей Дранчук

М.а.гадзевы веснік

Жыве Беларусь, асьвечаная Ёсявышнім!

Ізраіля пакараў Бог за тое, што яго сыны “пачалі чыніць, што Госпаду было не даспадобы”; за тое, што “не хацелі стаць чыстымі, не чыніць зло”, не хацелі “шукаць праўды”, сталі “адступнікамі, багата перанялі ад народаў усходніх”, стаўшы “з сынамі чужаземцаў у пабрацімстве”; за тое, што сталі “неабачлівымі”, перасталі быць “цвёрдымі і разумнымі”; за тое, што народу далёкаму, пасланаму ім як кару Богам, “не мяямаму, ня соннаму, нястомнаму” не змаглі супрацьпаставіць такую ж нястомнасць і цвёрдасць.

Ці не падобна гэта на нас?

Кара пасылаецца Богам за тое, што на грэшнай зямлі замест “прадзедаў вялікіх” пануюць “праўнукі паганяны”, што далі “сябе ў пугі ўзяць”. За тое, што “не скамянёўся люд грэшны”, “праведна Господзь вялікі кайданы павялеў каваль” на род малавераў і недаверкаў, на “род лукавы” і грэшны. Бо навошта яны “чужым багам ахвяры ўсклалі, зьноўдзіліся”? Нашто збочылі са шляху бацькоў, нашто сталі здраднікамі, нашто “ўсялякаму служылі і дагаджалі”, як рабы і палахліўцы? Чаму “не саромеліся у хамуце канаць”? Чаму перасталі цвёрдымі быць, толькі “хіліліся, быццам лаза, куды вецер дзьме”? Нашто сталі людзьмі з “авечай натурай”, гатовымі нават бацькоў прадцаў за кавалак гнілой каўбасы, гатовымі здрадзіць усяму, чаму пакланяліся бацькі, стаўшы “дзядзькамі айчыны чужой”, льючы кроў не за Беларусь, а за яе ката? Нашто згубілі мудрасць сваю, нашто без пратэсту ходзіць “талерантныя” ў хамуце? Нашто загрузылі ў граху матар’ялізму, дбаючы толькі аб тым, каб жыта сеяць? Чаму не маюць ужо сьмелага сэрца, арлінага вока і цвёрдых рук пакутнікаў за праўду, чаму дазволілі разбойнікам і людзёжэрам асьмяяць Божую славу?

Чаму перасталі сьлу Божую ўсхваляць?

Вось за гэта давялося “праўнукам паганым” зноўку хадзіць у хамуце, на чужых працаваць, альбо сьвіней пасьвіць на палёх прадзедаўскай славы.

Зноўку пытаю: ці не пра нас гэта? Крыху падумаўшы, скажу дакладна – пра нас!

Узгадайма гісторыю: пры паляках сваю мову “музыкай” лічылі: Прыйшлі маскалі – тое ж самае. Пра Бога ўвогуле няма чаго казаць – бесперапыннае перахрышчваньне з адной веры ў другую, зьнішчэньне храмаў і г.д. Гістарычныя каштоўнасьці таксама выцерабілі: месца Аршанскае бітвы, напрыклад, амаль цалкам забудаванае катэджамі, вытаптанае і засьмечанае, у Курапатах фашысты ўвесь час зьдзекуюцца над памяцьцю ахвяраў, тое ж самае і зь іншымі памятнымі мясцінамі: А нашыя

старажытныя замкі можна пералічыць па пальцах, і не таму, што іх мала продкі пабудавалі, а таму, што не шанавалі і не шануем. У такім стане ўсё нашае, роднае, беларускае.

І гэта народ, які ўзрасьціў Канстанціна Астроскага і Кастуся Каліноўскага, генэрала Балаховіча і гераічных случкаў, і шмат-шмат іншых герояў. Урэшце, гэты народ узрасьціў дзесяткі тысячаў маладых людзей, сапраўдных герояў менскіх вуліцаў, змагароў з чарговым нашэсьцем брудных пачвараў на родную зямлю.

Зьвяртаюся да аматараў пазмагацца цішком на кухне (“мая хата з краю” ды “абы мяне не чапалі”):

– Чаго вы хочаце? Ці дасць нам Бог нармалёвае жыцьцё, калі мы самі яго ня хочам мець?!

Адказ на гэтае пытаньне ўсім зразумелы. – Не!
Хто вінаваты? – Мы самі!

Дык што ж рабіць? І на гэтае пытаньне адказ вядомы – змагацца! Паглядзі на свой герб! Там вершнік з аголеным мячом, гатовы ў любы момант ударыць ворага! На нашым сьцягу стужка крыві! Зямля нашая, урэшце паліта крывёй продкаў, змагароў за Волю! Прыгладзіся да яе – ці не бачыш, якая яна чырвоная?

Дык не будзь жа сьвінапасам, сын гордых рыцараў! Вазьмі прадзедаўскі меч, і ідзі наперад!

Толькі ад цябе залежыць лёс тваіх дзяцей. Узгадай Бога, пусьці яго да сябе ў сэрца і барані Радзіму, якую даў табе Бог. Тады Ён дасць яшчэ і добрае жыцьцё тваім дзецям.

Жыве Беларусь, асьвечаная Ёсявышнім!

Жыве вечно!

**Падрыхтаваў Яўген Скочка,
намесьнік старшыні
Маладога Фронту**

НАШ ФРОНТ

1. Што ж, рушым

Нацыянальна-вызвольны рух БНФ "Адраджэньне" - адзіная сіла ў Беларусі, што рэальна супрацьстаяць дыктатуры й імперскім уплывам Расеі. Малады Фронт ёсць авангардам гэтае сілы - сёння для моладзі час выйсці наперад. Для кожнага жыхара краіны паўстаў выбар: або беларусыя с Лукашэнка або Беларусь з "Адраджэньнем". Большасць маладых ужо выбрала і стала на наш бок. Стала і стаіць, толпацца, перамянаецца з нагі на нагу...

Наша задача - павесіць іх за сабою. Наша задача - рушыць.

Зразумей, нацыянальна-вызвольны рух - гэта не тусючка пры паўпадвальных штаб-кватэрах БНФ, не кандыдацкія дысертацыі на тэму "Ахова Правы Чалавека" і не праймальныя чалавечыя ў ААН. Нацыянальна-вызвольны рух - гэта шырокае, паўсюднае, аграмаднае варушэнне па ўсёй краіне. Натаропкае, упэўненае і грознае, - яно калі напружыцца, проста ўдыбці грамадства. І моладзь тут - самая рухавая, актыўная, дэзэркая фракцыя. Малады рух робіць сабе рэкламу на кожнай сцяне, раздае бясплатныя квіткі на чарговы мітынг кожнаму школьніку, кожнаму студэнту, дэманструе беларускі стыль скрозь, увесчас і нахабна, усімі зубамі ўсыміхаецца карным стражнікам ды акупантам.

Юнаку і дзяўчат, якія падтрымліваюць нас, зараз большасць. Прычым гэта - найбольш разумныя й дасведчаныя. У кожным класе, на кожным інтэрнакце паверху, у кожным пад'ездзе ці тусюцы ёсць тыя, хто хоча быць разам з намі. Яны прагнуць змагання, яны чакаюць, калі ты прыдзеш і возьмеш іх у сваю каманду. Таму твая галоўная задача - рэклама твайго суполкі, актыўная дзейнасць. Улеткі і маладзёвыя веснікі, дыскатэкі й конкурсы, футбольныя матчы й рызкоўныя "аперацыі" - уся гэтая рамантыка будзе нашым выйгрышам. Калі ў цябе, у кожным кутку твайго тэрыторыі, будзе свой чалавек, здольны ня толькі інфармаваць ці раскідваць па скрынках улеткі, але і дзейнічаць самастойна - гэта нацыянальна-вызвольны рух. Рабі больш творча, ярка, пякуча, больш вычварана - і яны, ашалеўшы, пералучаюцца да нас.

2. Ты-гаспадар

Твая суполка - агмень беларусіччыны ў мясцовасці. Ты і твае сябры - нештамлікія беларусы на колькі кілямэтраў вакол. Ніхто, апроч вас, не пакалоціцца пра

твой беларускі раён, беларускую вёску ці беларускі двор. Ты павінны адчуць сябе гаспадаром, сапраўдным спадаром на сваёй тэрыторыі. Ты - адказны за Беларусь у сваім навакольным. Таму трэба весці гаспадарку - рупліва, грунтоўна, метадычна. Зрабі мапу сваёй акругі, пазнач там найважнейшыя аб'екты, маладзёвыя сячэжкі, месцы збору тусовак і небяспечныя зоны. Збірай базу даных па гэтае тэрыторыі, яе архіў, размяркую абавязкі сябраў суполкі па вуліцах ці мікрараёнах. Прыглядвай тыя дахі, на якіх цудоўна выглядае бел-чырвона-белы і тыя, да якіх ніяк не пасуе чырвона-зялёны. Ты павінны ведаць, што і дзе ў тваім раёне ёсць, а яны павінны ведаць, што гэта - тэрыторыя Маладога Фронту. Завязвай кантакты з дваровымі камандамі, прапануй ім супрацоўніцтва: там ёсць нашыя хлопцы! Калі-нікаторта згурбіцца талакой ды прыбраць у сваім двары ці каля сваёй школы - вось тваё выдатнае сансацыя для мясцовае прэсы і папрыкусвання языкі ў тугішых "зялёных".

На тваёй тэрыторыі мусіць быць парадак. Тут павінны атрымліваць дапамогу ўсе, хто хоча людзьмі звацца.

3. Ты-ненармальны беларус

Так, ты для іх - ненармальны беларус. І толькі ад цябе асабіста залежыць, будзеш ты выйсці за "норму" ці ніжэй. Гавары па-беларуску так, каб яны пад цябе падладжваліся. Насі наросхрыст майку з "Пагоняй", урубай на вуліцы магнітафон з "НРМ" на увесё гук - і апазавкова ўсымікайся. Будзеш і пераможна. Паболей эфекту і упэўненасці.

Гэта тып. Гэта стыль. Гэта рэклама. Дыскатэкі, канцэрты, высвятленне IQ па-беларуску - усё з выклікам, ярка й шумна. Хай бачаць. Хай ведаюць. Хай зайздросцяць. І яны вельмі хутка адчуваюць - наколькі нудная й "шэрая" іхняя "норма". І самі заховаюць быць ненармальнымі.

4. Лукамол зачынены, Усе пайшлі на Фронт!

Лукамол будзе пасляхова пладзіцца і разнажацца. Не пужайся. Чым большым вырасьце, тым лепш. Тым больш фінансу высмакчuć гэтыя няздары зь непаўнакроўнага рэжыму, тым больш будзе магчымасцю для нашых людзей у БПСМ, і, галоўнае, тым больш гораца будучы цёпнуцца да нас ачмурэлых школьнікі ды студэнты. У выніку мы атрымоўваем два палюсы: адзін са знакам мінус (-), іншы - падвойны плюс (++), (ён жа - крыж Маладога Фронту). І ты мусіш люляць і плягавець лукамол, як плягуюць вельмі харыснае пудзіла.

Што тычыць астатніх маладзёвых асяродкаў, якія нездарок могуць здарыцца ў вашай мясцовасці, дык раскладка прыкладна такая:

- ⊗ **Лібералы.** Сярод іх шмат адукаваных мажораў-выдатнічкаў. Трапляюцца абаротлівыя ды гаваркія дзяўкі - зь ім сумесна трэба ладзіць канцэрты, дыскатэкі, сэмінары і г.д., але глядзі толькі, як бы не адцалілі за пальцам і ўсю руку.
- ⊗ **Сацыял-дэмакраты.** Звычайна ціхмяныя, але захопленыя асобы, часта зь зялёным адценнем, у пэўных справах цягавітыя. Гарні іх да сябе - сацыялізмам гэтая зямля ўжо па горла сытая.
- ⊗ **Анархісты.** Хлопцы, шчыра кажучы, разгільдзі, але ў справе свайскія, кампанейскія ды адчуваюць.
- ⊗ **Правыя радыкалы.** Ім мала правабаковага руху на дарогах - хочучы прыкапіць яшчэ і ладне ходніка. Калі цябе цягне - забірай управа, але, прашу цябе, ня ўрэжаш у слугі.

А ўвогуле - ўсе гэтыя хлопчыкі муюць змагацца з рэжымам і ўсё гэта зараз можна зрабіць толькі праз НАШ ФРОНТ. Калі ты будзеш працаваць, раскручвацца, твай цэнтраімклівы нацыянальна-вызвольны рух сыяне ўсёх гэтых разнастайных сябраў у Малады Фронт. Бо Адраджэньне на ўсё адно. І Фронт адзіны. І лукамол для іх зачынены.

Павал Севярынец,
сустаршынца Маладога Фронту

Маладзёвы веснік

26 красавіка адбыўся “Чарнобыльскі шлях-97” і жалобны мітынг, прымеркаваны да 11-годзьдзя Чарнобыльскай трагедыі. Незадоўга да гэтага ў Менску зьявіліся ўлёткі з заклікамі да ўзброенай барацьбы супроць лукашэнкі і рускамоўнага насельніцтва Беларусі. Яе безыменныя аўтары зрабілі ўсё, каб выставіць Беларускі Народны Фронт у якасці больш горшым сьвятле. На вялікі жаль, з правакацыі пачалося і само шэсьце. Каля інтэрната №2 Палітэхнічнай акадэміі некалькі маладых хлапцоў пачалі кідаць у вокны гэтага будынку бутэлькі і кавалкі жалезьзя. Дружыне БНФ удалося затрымаць некалькіх правакатараў, якія не паспелі зьехаць на “Жыгулях”. Але не прайшло і хвіліны, як прыбеглі мянты і ўзялі іх пад сваю руплівую ахову, не дазволіўшы журналістам нават сфатаграфавачь іх твары. Як высветлілася, адзін з правакатараў быў гэбістам, астатнія — супрацоўнікі крымінальнага вышуку. Пазней стала вядома, што ўсе яны былі вызвалены адразу, як мянтоўская машына ад’ехала на беспечную адлегласьць ад “шляху”, без прадуленьня якога-небудзь абвінавчання. А само шэсьце сабрала больш 40 тысяч чалавек. Неабходна адзначыць, што ў гэты дзень улады не выстаўлялі на вуліцы аніякіх кардонаў, не было відаць нават звычайных

мянтоў. На мітынгу, які адбыўся каля Палаца Спорту, выступілі 14 чалавек: пацярпелыя ад аварыі на Чарнобыльскай АЭС, госьці з Украіны й Расеі, вядомыя дзеячы апазыцыі. У адрозьненне ад мітынгу афіцыйных уладаў, куды ўсіх сыцягнулі па разнарадкаю, ля Палаца Спорту ўсіх аб’ядноўвала боль за лёс нацыі, смутак па ахвярах Чарнобыльскай трагедыі, непакой за будучыню Беларусі.

1 траўня фронтовай моладзь сабралася каля ўваходу ў мэтро плошча Перамогі, дзе таксама зьбіраліся іншыя апазіцыйныя партыі. Кіраваў, адакладней спрабаваў кіраваць шэсьцем Мікола Статкевіч, але атрымалася ў яго не вельмі. Нягледзячы на непрафэсійнасьць Статкевіча, калёна пад бел-чырвона-белымі сыцягамі дайшла да плошчы незалежнасьці, дзе адбыліся нязначныя сутычкі з “Прамым дзеяннем”. Пастаяўшы колькі хвілінаў на плошчы, калёна павярнулася і рушыла да Палаца Спорту. Калі моладзь пачала крычаць “Пазьняк — прэзідэнт”, разлаваны Статкевіч равеў у мегафон ахрыплым голасам “Жыве Беларусь” і “Горад -

наш”. У натоўпе яго не падтрымлівалі, з-за чаго ён нават згубіў сваё ружо, з якой горда ішоў наперадзе калёны ўвесь час. Падчас шэсьця былі спаленыя некалькі расейскіх і некалькі чырвона-зялёных сыцягоў, а каля Палаца спорту адбыўся кароткачасовы мітынг.

14 траўня БНФ ладзіў мітынг у абарону незалежнасьці, які сабраў на плошчы Якуба Коласа больш за 5 тысячаў чалавек. Па заканчэньні афіцыйнай часткі група радыкальна настроенай моладзі рушыла ў бок плошчы Перамогі. З-за незразумелых дзеяньняў мянтоў рух транспарту на праспэкт быў спынены на самым пачатку шэсьця, хаця моладзь паспрабавала выйсьці на праспэкт толькі адзін раз, на хвіліне пятай шэсьця. З-за млявых паводзінаў астатніх удзельнікаў акцыі, на праспэкт замацавацца не атрымалася, бо акрамя дзесяці маладых людзей, ніхто туды выйсьці не асмеліўся. Усе стаялі на тратуары і вылупляліся на групку мададых, якія гублялі апошнюю надзею застацца на праспэкт. Моладзь здолела дайсьці да Опэрнага тэатру, дзе адбыўся імправізаваны

мітынг агульнай колькасцю 50 чалавек + 1 выступоўца,

які заклікаў да рашучага супрацьдзеяння дыктатарскаму рэжыму. Затым, невялікімі групамі, моладзь пачала разыходзіцца. Паводле звестак БХК, у гэты дзень былі затрыманы 15 ўдзельнікаў акцыі. Спадарам Анцыповічу і Чахольскаму быў прысуджаны штраф у памеры 150 мінімальных заробкаў, на суткі былі асуджаныя сп. Умрэйка, сп. Бліноў і некаторыя іншыя.

лукашэнку - ...!", "Чемодан, вокзал, россия!". Падчас акцыі былі спаленыя два дзяржаўных сьцяга Расеі, некалькі партрэтаў лукашэнкі.

Пасля гэтага ўсе сталі ў калёну і рушылі ў напрамку пл. Незалежнасці.

Але ўжо каля будынка КДБ іх чакаў кардон са звычайных "ахоўнікаў" парадку. Зь дзесятак мянтоў кінуліся адцясыяныя моладзь, калі тыя паспрабавалі выйсці на праспэкт. Але большасць маладых спужаліся іх і пачалі разбегалася, прычым так, што не ведалі куды бегчы. Нарэшце, менты самі дапамаглі, пачаўшы адцясыяны іх у двары і браць першых парушальнікаў дэкрэту №5. Моладзь пабегла ў бок кінатэатра "Перамога", дзе шмат хто зь іх былі затрыманыя. Пры "зачыстцы тэрыторыі" былі затрыманыя больш за 20 чалавек. Ужо назаўтра многіх зь іх пакаралі мільённымі штрафамі і суткамі арышту. Назаўтра, 23 траўня моладзь паводзіла сябе больш асьцярожна і шэсьця па праспэктзе не арганізавала.

Але, нягледзячы ні на што, маладыя ўсё ж такі сабраліся каля ўваходу ва ўніверсам "Цэнтральны" і на працягу 30 хвілін скандалілі традыцыйна лёзунгі "Далоў луку!", "Беларусь - у Эўропу,

Маладыя апазыцыянеры, пастаяўшы паўгадзіны каля ўваходу ў "Цэнтральны" і абсьвістаўшы лукашэнкаўскі картэж, хутка зьніклі ў падземным пераходзе, пакінуўшы пасля сябе дагараўшыя на хадніку расейскія сьцягі і партрэты

лукі, як сымбалі акупацыйнага рэжыму. У гэты дзень, паводле звестак БХК, былі затрыманыя чацьвёра ўдзельнікаў акцыі. Пасля таго, як яны зьехалі на мэтро, іх на працягу гадзіны "вадзіў" нейкі гэбіст. Потым ён выклікаў па рацыі "дапамогу", і затрымліваў хлопцаў прыехалі восем машынаў, зь якіх павыбегалі маладыя хлопцы з пасьведчаньнямі КДБ або службы аховы прэзідэнта і, пагражаючы зброяй (у іх у руках былі "сьцечкіны" і "ПМ"), забралі іх у Цэнтральны ПАУС.

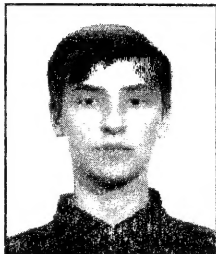
А 30 траўня акцыя планавалася, але правалілася на самым пачатку. Каля будынку Нацыянальнага банку РБ сабраліся 50 студэнтаў, якія вырашылі паводзіць сябе спакойней, чым у мінулым годзе. Каля сьцяны паклалі чорны крыж, да якога ўскладаліся кветкі. Міліцыянтам гэтая тусоўка з крыжамі не падабалася, і ўвесь час яны крычалі ў мацюгалынік, што трэба разыходзіцца. Маладыя вырашылі з "ахоўнікамі парадку" не спрачацца, і праз паўгадзіны мірна разыйшліся.

Падрыхтавала
Вольга Анцыповіч

Вялікая Справа

Беларускае Адраджэнне. Гучыць велічна і прыгожа. Але апошнім часам зьяўляюцца людзі, якія толькі гавораць пра Адраджэнне, а самі нават некалькіх словаў не могуць звязаць па-беларуску. Адвечнае пытаньне: хто вінаваты? Адказ на яго ёсць і ён мае шмат бакоў. Адзін з бакоў - палітыка нашага кіраўніцтва і самага часнага, дарагога і любімага прэзыдэнта, яго рэфэрэндумы і ўсё, што ім спадарожнічае. Я цвёрда перакананы, Беларусь стане беларускай, калі яе кіраўнікі будуць размаўляць па-беларуску, а над Домам Ураду будзе лунаць беларускі нацыянальны штандар. Сёння ніхто ў так званым беларускім урадзе па-беларуску не загаворыць. Што ж тады рабіць? Справу: але заўважу, нават тыя, што мусяць рабіць справу часта не ўсведамляюць сутнасць гэтае справы. Для таго, каб падказаць "спляным", як рабіць і што рабіць, прывяду два прыклады, якія сьведчаць, як рабілася справа ў 1993-м годзе і ў 1997-м.

моладзі troхі несьведомыя асобы, якія любяць пахадзіць на мітынгі, як на тусоўкі, памахаць сьцягам(сьвятым сьцягам), як нейкім першамайскім флажком, пакрычаць пра "лук" і яго "хунту", пасядзець у аддзяленьні, а потым сказаць: "Я зрабіў справу!". Я ёсць і іншыя, якія лічаць справай кінучы камнем у мента ці разьбіць камэру бэтэшніка (хаця бэтэшнік гэтага, безумоўна, заслуговае). Але ж гэта не справа. Гэта - хуліганства, і тут мы не лепшыя, за таго самага бэтэшніка ці амапаўца. Трэба йсьці ў наступ, гэта добра, калі прарываеш калёну амапаўцаў і вырываеш на вольны скарынаўскі праспэкт, але дрэнна, калі забываешся на мяжу, якая аддзяляе наступ ад звычайнага хуліганства.

СПРАВЫ

Ёсць сярэд пісьменьніцкага "зброду, што вераходзіць над усімі"(У.Шэкспір, 66 санэт), праслойка, якая мае сваё ўласнае імя: класікі. Душа Народу. Яны адраджалі, адраджаюць і будуць адраджаць Беларусь, але з кожным днём зьяўляюцца авантурысты, якія вырашалі, што Народ - гэта яны(амаль што тое самае, як адзін авантурыст сказаў, што Народ - гэта ён). Такія авантурысты ёсць і ў

нашым "лягэры" - іх трэба нейтралізоўваць, выпраўляць, тэрмазіць (назвайце, як хочаце), акіроўваць у рэчышча барацьбы, а не паказуі (іншага слова я не знаходжу). І ў сувязі з гэтым прапаную:

ПЕРШАЕ: стварыць "Фонд падтрымкі беларускае культуры". Адною зь ініцыятываў можа дапамога ў выданьні забароненых кніг беларускіх пісьменьнікаў.

Прыкладам Васіля Быкава або Уладзімера Арлова. Гэтую **СПРАВУ** можна назваць **СЛОВАМ**.

ДРУГОЕ: стварыць Каардынацыйны Цэнтар па арганізацыі супраціву незаконнаму рэжыму паводле прынцыпу: ня колькасць, але якасьць. Маю на ўвазе наступную ідэю: лепей праводзіць адну моцную акцыю, колькасьцю 50 тысяч чалавек, а не 20-30 збораў моладзі ня больш за 5 тысяч чалавек, якія пройдуць па праспэктзе ды пакрычаць, вынік гэтых акцыяў нулявы, бо розгалас - гэта яшчэ далёка не **СПРАВА**. Моц нашых акцыяў пратэсту (шэсьцяў ды мітынгаў) - гэта тое, чаго рэжым баіцца і паважае і нам трэба гэтыя акалічнасьці заўсёды мець на ўвазе. Гэта мусяць быць **ПРАТЭСТ** зь вялікае літары.

ТРЭЦЬЯЕ: Нам трэба пераарыентавацца са змаганьня супроць лукашэнка на змаганьне за Беларусь. Лукашэнка мусяць быць для нас нэўтральнай, а перашкодай, прамежкавым этапам на шляху да незалежнае Беларусі. Заўважу, што Беларусь дэ-юрэ застаецца дзяржавай незалежнай. Яна залежыць ад дзвюх сілаў: мясцовае вертыкалі на чале з галоўным вертыкальчыкам і ад расейскага капіталу (мякка кажучы), але не ад Расеі. Расея беларускаму прэзыдэнту не загад (нам гэта якразва паказалі апошня падзеі). Усё гэта я назваў бы **ШЛЯХАМ**.

ВЯЛІКАЯ СПРАВА будзе тады, калі ўсе сілы, якія стаяць на прынцыпах аднаўленьня Канстытуцыі і Закону, адраджэньня мовы і культуры, пачынаючы ад маладафронтаўца і сканчаючы камуністам, злучацца ў адзіны рух, які пойдзе доўгім **ШЛЯХАМ**, агучаным **ПРАТЭСТАМ** і родным **СЛОВАМ**. Толькі тады мы дойдзем да Беларусі. Але шкодзіць адзінству больш за ўсё заганная практыка змаганьня за рэванш унутры самое апазыцыі. Гэтае змаганьне выклікала амбіцыйнасьцю некаторых лідэраў разнастайных партыяў і групавак, пачынаючы ад Народнага Фронту і завяршаючы лібэраламі. Але пра гэта пагаворым наступным разам, а пакуль што... Жыве Беларусь! Пакуль што...

Віктар Мухін

Год 1993.

Адзін мой знаёмы вучыўся ў звычайнай савецкай школе. Пачалася беларусізацыя, неўзабаве пачалося выкладаньне курсу гісторыі Беларусі. Вось тады й пачалося: пачатку глыбокая зацікаўленасьць, потым захапленне, а затым невывітанчальны здаровы фанатызм, выкліканы прачытаньнем кніжкі "Сто пытаньняў і адказаў па гісторыі Беларусі". Празь месяц гэты хлопечы чытае "СВАБОДУ", а праз паўгады ўжо вольна шпарыць па-беларуску. А пачатку было Слова... Простае, шчырае, праўдзівае беларускае Слова, нездарма калісьці напісанае, бо без сумневу выхавала не аднаго, а тысячы такіх вольных беларусаў са звычайных савецкіх юнакоў і дзяўчат.

Год 1997.

Сяджу я дома ды пью каву. Чую грукат у дзверы. Адчыняю - на парозе мой сусед, учора яшчэ звычайны 12-гадовы дваровы хлопчук, а сёння - актывіст Таварыства Беларускае Мовы. Праз тыдзень ён са мной ужо спрабуе размаўляць на ламамай беларускай мове. А пачыналася ўсё са Слова, са звычайнага беларускага слова на плячэка актывіста ТБМ у абарону роднае мовы і школы. Вось што я называю Справай. Менавіта т а к а я Справа адродзіць Беларусь.

А зараз колькі словаў пра іншыя "справы" і **СПРАВЫ**.

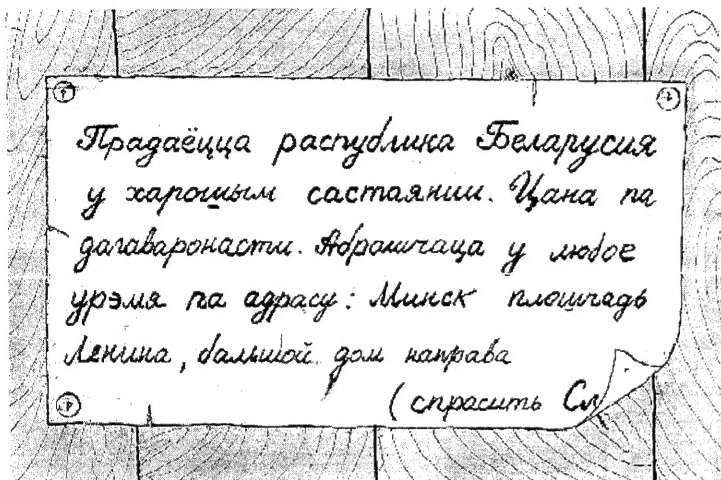
"Справы..."

Ёсць сярэд нашае сьведомая

Маладзёвы вёснiк

КОНКУРС

Аб'яўляецца конкурс карыкатураў на прызы культурніцкай камісіі "Маладога Фронту".
 Лепшыя карыктуры мы надрукуем у "Маладзёвым весніку", а іх аўтары атрымаюць шмат прызоў.
 Дасылайце свае карыктуры на адрэсу: вул. Варвашэні, 8, штаб-кватэра БНФ (Цімафей Дранчук). Таксама мы з задавальненнем надрукуем ваш артыкул, анекдот, любы твор у нашым весніку.
 Дасылайце!

ПРЫВАТНЫЯ АБ'ЯВЫ

Калі ты хочаш набыць НАШ беларускі бел-чырвона-белы сыцяг - заходзь у штаб-кватэру БНФ па адрэсе: вул. Варвашэні, 8 альбо тэлефануй (017) 233-50-12

Ты чуў калі-небудзь пра кампутарную гульню, у якой можна спакойна забіць прэзідэнта краіны і не патрапіць нават пад дэкрэт №5? Цяпер ты можаш набыць гэтую гульню! Табе трэба проста даслаць ліст са сваімі каардынатамі на адрэсу: Менск, Варвашэні, 8 (у Маладзёвы веснік)

Усе, хто жадае набыць відэакасету з фільмам "Звычайны прэзідэнт" ці аўдыёкасету з запісам любімых беларускіх гуртоў, дасылайце лісты на адрэсу: г. Менск, праспект Ракасоўскага, д. 60, корпус 1, кв. 299 (іне Грэбень) альбо тэлефануйце (017) 249-60-67

УВАГА: ПІКЕТ

30 верасня каля Рэспубліканскага палацу культуры з 17-ці да 19-ці гадзінаў Малады Фронт будзе праводзіць пікет у падтрымку палітвязьняў Вадзіма Лабковіча і Аляксея Шыдлоўскага, якія ўжо каля месяца знаходзяцца ў знявольненні. Да нядаўняга часу яны знаходзіліся ў Жодзінскім СІЗО, 24 верасня іх зноў перавезлі ў Стоўбцы.

Рэдакцыя просіць прабачэння ў Юрася Пук'янава за недакладнасці, дапушчаныя у першым нумары Маладзёвага весніка.

Маладзёвы веснік

Выходзіць з 1997 года

Заснавальнік "Малады фронт"

Адказны за макет і вёрстку Цімафей Дранчук

В.а. рэдактара Цімафей Дранчук

Наклад 199 асобнікаў

Тэл. факс для кантактаў --- 2-33-50-12

Адказнасьць за матар'ял нясе аўтар

Спасылка на "Маладзёвы веснік" пры перадруку абавязковая

Вялікі дзякуй за фотаздымкі газэце "Народная Воля", газэце "СВАБОДА", с.п. Карміжыну, с.п. Чырыку